

tige ved Lovens Disposition ikke vigtige og bethelige, og naar det ærede Medlem ved Siden af mig (Tugen) har sagt, at det dog vilde være underligt, om man nu vilde gjøre den gamle Lovgivnings Bestemmelser til declaratoriske og affkaffe dem som tvingende Lovbestemmelser, saa siger jeg, at det, at gjøre gamle Lovbestemmelser til declaratoriske Love ligger paa Veien imellem at lade dem bestaae eller ganske at hæve dem. Finder jeg, at jeg vil hæve dem ganske, saa hæver jeg dem ganske, og finder jeg, at de kun skulle beholde deres Indflydelse, forsaavidt Bedkommende ikke kunne enes om noget Andet, der kan træde istedetfor dem, saa lader jeg dem beholde en saadan Indflydelse. Naar det ærede Medlem har sagt, at her have vi indført et nyt System for Disciplin i Handelsflibe, et saadant System, hvor Bøder træde istedetfor legemlig Tugtelse, og dette maage vi holde paa, saa siger jeg: det kan være godt nok, men det er et Spørgsmaal, om de Bedkommende ønske det. Seg for min Part troer, at det i mangfoldige Henseender vil skade, efter som det at plyndre Folk ud, der kun have Lidet, er overordentlig skadeligt; det gaaer an tillands, hvor Bedkommende kan sige: „Her have I min Krop, lad mig beholde mine Penge“, men ikke tilføjes, hvor man ikke kan give sin Krop istedetfor; der er det urigtigt, der bør han kunne vælge selv. Der er den Mangel ved Loven, at den sætter Bødesystemet i en ganske anden Skikkelse ligeoverfor Personen, end Tilfældet er i den almindelige Lov; det er denne Exception fra den almindelige Lov, der efter min Mening ikke er nødvendig, og som især ikke bør paatvinges. Seg er ogsaa overbevist om, at den foreliggende Lov ved en Bestemmelse af denne Art af alle Bedkommende — nei, det er for meget sagt, thi de, der have haft Indflydelse paa dens Tilblivelse i den Skikkelse, hvori den nu er, ville jo sætte megen Priis paa den — vil blive betragtet som overordentlig trykkende. Naar en Mand kommer hjem fra en Reise, paa hvilken han har lidt og slæbt, med tomme Lommer, fordi hans Penge ere gaaede med til disse Bøder, der jo vel lade sig forsvare under saadanne Omstændigheder, hvor der intet andet Middel er til at skaffe Orden tilveie, saa vil han efter at

Sandsynlighed sige til sig selv: Nu vil jeg ikke mere drive denne Haandtering, jeg vil hellere slide bag Ploven, thi der kan jeg dog omtrent see, hvorledes min Stilling vil blive. Det er ingen rigtig Veie at staae ind paa. Lad Manden forsøge een Reise med Bøder, og en anden Reise med den Disciplin, som han er vant til, og som han ikke tager sig nær! Hvorfor skal dette være ham formeent? Hvorfor skal Sømanden mere end nogen Anden være underkastet trykkende Bestemmelser af denne Art? Er der kommet Noget af større Vigtighed ind i et Capitel, der omhandler de mindre Forseelser, med Hensyn til hvilke det ikke i og for sig er saa vigtigt, om de ikke blive revsede saa stærkt, som de burde, saa er det Lovens Feil; men vi skulle ikke bringe et Princip ind, der staaer i den meest absolute Modsetning med Alt, hvad vi forøvrigt gjøre. Er det rigtigt, og er det sandt, at vi skulle besygtte den menige Mand, saa at hans Stilling bliver sikker og god, hvorfor besygtter man ham da ikke ligesaa godt imod Kræmmeren, saa at man siger: disse Varer skulle sælges ham for denne bestemte Priis, naar man veed, at han neppe kan kjøbe til de dyre Priser? Man lader i alle andre Retninger Concurrence og Selvbestemmelse være det Afgjørende, hvorfor da ikke ogsaa her? Faren for, at Skipperen skal tiltvinge sig saa overordentlig Meget af Matrosen, er ikke tilsteede. Lad Matroserne gjøre deres Ret gjældende imod Skipperen, som de finde det passende, saa ville de faae at vide, hvilken deres rigtige Stilling er. Det er et splinternyt System af meget mere philanthropisk end simpel forstandig Art, vi føre ind her, og det er mig kjær at have hørt, af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Ste Valgfreds (Klein), at han endnu en Gang har erkjendt, at Philantropien, som her ogsaa er udstrakt til Drenge, vil være mere til Skade end til Gavn; men lad i ethvert Tilfælde det vorne Mandskab selv være Raadgiver, hvorledes deres Stilling i denne Henseende skal være.

Udveksling: Det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de Forseelser, hvorfor der i § 5 er sat Bødestraf, ere af den Slags, at